

**Mevrouw Marie Heinrich – Spitzer
met haar 2 dochters E. en C. Heinrich**

Marie Spitzer is op 3 juni 1853 in Molmansdorf (Oostenrijk) geboren.

Ze trouwt in 1874 met Sigmund Heinrich (overleden in 1918).

In 1938 vlucht ze uit Wenen met haar dochter naar Nederland en vestigt zich in Den Haag, waar een van haar dochters woonde.¹ (Haar man was al in 1918 overleden.

In 1942 moet zij met haar 2 dochters onderduiken. Ze vindt op Nieuweweg (waarschijnlijk op nummer 102) in Soest een onderduikadres, waar ze met haar 2 dochters tot na WO II verblijft.

Op Nieuweweg 102 woont mej E. Simons, pensionhoudster. Ze heeft door de jaren heen veel andere gasten in huis.

Het verblijf tijdens WO II in Soest beviel haar prima zodat ze, nadat zij en haar dochters een persoonsbewijs hadden ontvangen, ook blijft wonen. Ze koopt een huis aan de Parklaan 19, waar ze tot haar dood blijft wonen met haar beide dochters.

In 1954 viert ze uitgebreid haar 100ste verjaardag en rondom die verjaardag verschijnen diverse berichten over haar in verschillende kranten.

Ze overlijdt op 15 oktober 1956 en wordt in Amersfoort begraven.

Haar beide dochters blijven tot 1970 op dit adres wonen. Dat was het moment dat de gemeente Soest in het kader van het nieuwe Centrumplan de grond en de opstallen opkocht.

Haar zoon woonde ten tijde van haar overlijden in Birmingham (Groot-Brittannië). Daar woonde hij al vele jaren en is ook niet vanuit Wenen mee naar Nederland gekomen.

Bronnen:

Diverse krantenberichten Soester Courant e.a.

Archief Eemland inv.nr. 911-2957.

Aanvraag persoonsbewijs en TD tweede distributiestamkaart 17 mei 1945 (ik weet nu eindelijk waar TD voor staat)

Van Marie waren geen gegevens te vinden

535 E. Heinrich

Nieuweweg 102 td ook 561

536 C.Heinrich

td ook 562

¹ Telegraaf 4-6-1955

Mevrouw Heinrich honderd jaar

Op 3 Juni a.s. hoopt mevr. M. Heinrich-Spitzen, wonende Parklaan 19 te Soest-Zuid, haar honderdste verjaardag te vieren. Mevrouw Heinrich werd geboren te Mollmansdorf bij Wenen en heeft in Oostenrijk gewoond totdat de Nazi's zich in 1938 over Oostenrijk „ontfermden”. Mevrouw Heinrich, van joodse afkomst, nam toen de vlucht naar Holland en verkreeg inwoning bij een zuster van haar in Den Haag. In 1940 moest mevr. Heinrich op hoge leeftijd nog onderduiken. Zij kreeg een goed

adres in Soest bij een familie aan de Nieuweweg en na de capitulatie van Duitsland werd haar, met haar dochters, een woning aan Parklaan 19 aangewezen, waar zij momenteel nog woont.

De Joodse Gemeente uit Amsterdam wil deze gedenkwaardige dag niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Op haar initiatief houdt mevrouw Heinrich op 3 Juni des namiddags van 3 tot 5 uur in de zaal van Eemland een receptie.

Soest huldigt honderdjarige

Zowel vanuit de woning van mevrouw M. Heinrich-Spitzen, die Woensdag haar 100ste verjaardag vierde, als uit de huizen van alle buurtbewoners van de Parklaan, wapperde Woensdagmorgen reeds vroeg de driekleur, ten teken van huldiging en medeleven.

Opgewekt en lachend stapte de honderdjarige 's middags te drie uur uit de auto, die haar met haar familie naar hotel Eemland had gebracht, waar een receptie werd gehouden. Toen de 100-jarige haar plaats had ingenomen, zette een kwartet van het Joodse mannenkoor uit Amsterdam, onder leiding van Hans Krieg, het „Boruch habo" in, gevolgd door „Sjalon Aleechem", welke liederen in het Hebreeuws werden gezongen.

Opper-rabbin J. Tal uit Amsterdam, richtte zich met enige welgekozen woorden tot de 100-jarige. Hij hoopte, dat alle gemeenteleden ook 100 jaar mogen worden. U mevrouw Heinrich geeft een goed voorbeeld.

De heer J. Cohen, voorzitter van Joods Maatschappelijk Werk, feliciteerde mevrouw Heinrich met haar hoge leeftijd en zei, dat zij de enige Joodse vrouw in Nederland is, die deze leeftijd heeft bereikt. Spr. liet zijn gelukwensen vergezeld gaan van een enveloppe met inhoud.

Daarna sprak dr. Gertenveld, voorzitter van het Midden- en Oost-Europees Joods Verbond.

Het kwartet zong „Een kleermaker uit Dantzig". De leider van de receptie, de heer Ph. Rintel uit Amersfoort, voorzitter van de Joodse gemeente aldaar, sprak vervolgens. Ook hij bood een enveloppe met inhoud aan. Bij het overhandigen zei mevrouw Heinrich tegen hem: „Is dit een liefdesbrief," waarop algemeen gelach volgde.

De 10-jarige Bertie Scheijer uit Amersfoort declameerde een prachtig Duits gedicht, dat mevrouw Heinrich, die alleen Duits spreekt en verstaat op hoge prijs stelde. De burgemeester van Soest, mr. S. P. baron Bentinck kwam gelukwensen namens het gemeentebestuur van Soest en bood ook een enveloppe met inhoud aan.

De vreemdelingen-politie uit Soest, vertegenwoordigd door de heren H. G. Scholtmeijer en P. J. Bergman, kwam de 100-jarige ook feliciteren, daar zij de oudste ingeschrevene in het vreemdelingen-register van de politie is. Inspecteur Scholtmeijer bood een bouquet aan.

De gehele middag was het komen en gaan van belangstellenden. Mevrouw Heinrich werd niet moe van al het handjes geven en geïnteresseerd informerde zij overal naar. Haar dochters stonden haar trouw ter zijde.

Verschillende bloemstukken sierden de zaal en talrijke telegrammen kwamen binnen.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze innig geliefde moeder

MARIE
HEINRICH—SPITZER
in de ouderdom van 103 jaar.

Soest, 15 oktober 1956
Parklaan 19

W. **Heinrich** en echtgenote
Birmingham (Eng.)
Soest

C. **Heinrich**
E. **Heinrich**

De begrafenis heeft woensdag te Amersfoort plaatsgehadt.

BEGRAFENIS VAN MEVR. HEINRICH-SPITZER.
Het stoffelijk overschot van de oudste inwoner van Soest, die maandag op 103-jarige leeftijd overleed, is woensdag in Amersfoort ter aarde besteld. De voorganger van de Joodse gemeente in Amersfoort, de heer A. Levie, sprak over de dankbaarheid die er was naast de droefheid omdat de overledene zo oud geworden was. En opgewekt van

geest was ze tot in het laatst gebleven. Zij was de verpersoonlijking van het Joodse volk en haar geloofsgenoten zullen nooit vergeten hoe zij vanuit Oostenrijk gastvrij in Nederland opgenomen is. Ook de heer J. Polak uit Amsterdam sprak over de dankbaarheid voor dit lange leven, dat ondanks vele moeilijkheden gezegend was. De heer Ph. Rintel, voorzitter van de Joodse gemeente in Amersfoort, noemde de overledene een voorbeeld. Zij wist hoe zij moest leven en zij wist hoe zij moest geven en zij was dankbaar voor het goede in haar leven. Na de teraardebestelling dankte de heer Rintel de vele aanwezigen namens de familie.

Overlijdensbericht in
Israelitisch Weekblad 19-10-1956 Soester Courant 19-10-1956

„Oma Heinrich“ overleden

IN Soest, waar zij tijdens de oorlogsjaren was ondergedoken en nadien met haar beide dochters bleef wonen, is maandagavond op 103-jarige leeftijd mevrouw Marie **Heinrich-Spitzer** overleden, vrij algemeen bekend als „Oma Heinrich“. Zij was in Mollendorf (Oostenrijk) geboren, waar haar vader een spiraalbedrijf had. Mevrouw Heinrich, die tot kort voor haar dood bijzonder geestig was, noemde dat bedrijf „een fabriek met één — leeg — vat!“ Uit haar huwelijk in 1875 werden tien kinderen geboren, waarvan er thans nog slechts drie in leven zijn. Haar man stierf in 1918.

In maart 1938 heeft de nu ontslapene de „Anschluss“ van Oostenrijk meegemaakt, een jaar later week zij samen met een dochter naar Nederland uit om zich in Den Haag te vestigen, waar een andere dochter reeds sinds 1914 verbleef en daar o.a. deel uitmaakte van de Nederlandse Opera.

Van Den Haag uit is deze Joodse familie tijdens de bezetting ondergedoken bij een bevriende relatie in Soest en na de oorlogsjaren kreeg mevrouw Heinrich, die de oudste was van de Joodse gemeenschap in Nederland, het perceel Parklaan 19 ter plaatse toegewezen, waar zij rustig en tevreden, gezegend met een humoristische geest, van haar levensavond heeft, genoten, liefdevol verzorgd door de beide dochters. Wederkerig schonk zij niet alleen haar kinderen liefde, maar ook haar kat en hondjes, de huisdiere, welke zij immer zo vertroetelde. In de avonden legde zij graag een kaartje of speelde domino met haar dochters en ook daarin gaf zij altijd blij prima „bij de tijd“ te zijn, zoals men dat wel eens noemt.

Ter gelegenheid van haar honderdate

Ter gelegenheid van haar honderdate verjaardag op 3 juni 1953 werd te harer ere een receptie gehouden in hotel „Eemland“ te Soestdijk, waarvoor een grofe belangstelling bleek te bestaan, ook van officiële zijde. Zij werd daar o.a. toesproken door wijlen Operrabbin J. Tai, door de burgemeester van Soest, baron mr. S. P. Bentinck en door de heer Ph. Rintel, voorzitter van de Joodse gemeente Amersfoort, waaronder Soest ressorteert.

De teraardebestelling is woensdagmiddag geschied op de Joodse begraafplaats aan de Soesterweg in Amersfoort.

NIW 9-10-1956